

„СУД НАД ДЕМ'ЯНЮКОМ — ПАРОДІЯ СУДІВНИЦТВА”

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У шостий раз „Чикаго Сан-Таймс” з 7-го травня ц.р. опублікував статтю про присудження ізраїльського адвоката Алена Дершовица, що цей суд був справедливим.

Д-р М. Куропас уважає, що шийний процес в Єрусалимі був пародією судівництва, а мав на цілі пістистити на давніх і зневажливих ворогах, а рівночасно оживити серед населення Ізраїлю спомини про жидівський голокост.

На думку автора статті присудження за це розпочався процес. Далі він описує цілий настрій, який старалися викликати у глядачів і світі ізраїльські чинники, щоб згорі опінія була настроєна проти іудейського.

Він пригадує різні елементи процесу, ігнорування зінань свідків, які заперечували що Іван Дем'янюк це „Іван Грозний”, описує брутальне трактування тих свідків обидвох і ствердження безсторонності неукраїнської преси, що шийний процес мав атмосферу „за суду топить”. Д-р М. Куропас також пригадує всі перешкоди, які ставлено оборонцям у тому процесі, зокрема архівами в Європі які документами ОСІ. Все це, пише він, тому, щоб поінформувати американських читачів „Чикаго Сан-Таймс”, бо як стверджує, американська громадськість не мала можливості

знати правди про цей процес тому, що американські кореспонденти процесу були в більшості жидівсько-походження і реферували справу на „підставі” оскарження прокуратури, але тримали зацікавленість в інформації про процес тоді, коли до голосу приходили оборонці І. Дем'янюка. Лише тріох журналістів було присутніх через цілий процес: двоє із них це були кореспонденти ізраїльських щоденників і один кореспондент „Свободи” та „Українського Тижневика”. Розуміється, коли американці дістали такий обмежений образ цілого процесу, вони можуть думати, що він був дуже справедливий.

Д-р М. Куропас закінчує свою статтю ствердженням, що ізраїльські суди не є кращими за совєтські, коли йдеться про засудження українців, бо в обидвох країнах присудження це переклад початком процесу.

В тому самому виданні „Чикаго Сан-Таймс” появилася у відповідь на статтю д-ра М. Куропаса редакційна стаття під заголовком „Суд над Дем'янюком був справедливий, а не помстою”, в якій газета не контраргументує, а твердить, що реакція оборонців Дем'янюка є емоційна. Американський Уряд ніколи не видав би Дем'янюка, якщо б не мав переконливих аргументів та фактів. Все ж такі редакційні статті такі признає, що присудження смерті на І. Дем'янюка не повинен бути виконаний, бо „коли справді засуджено не що людину, яку треба, тоді принаймні не годиться що людину вбивати”.

Плянують крайове вшанування пам'яті Є. Коновальця

Нью Йорк. — Діловий Комітет централь ОДВУ, ООЧСУ і ОПБВУ повідомляє, що крайове вшанування співбудівничого української держави 1918-1921 років, командира корпусу Січових Стрільців у Києві, основника Української Військової Організації (УВО) і Організації Українських Націоналістів (ОУН) сл. п. полк. Євгена Коновальця відбудеться тут в неділю, 5-го травня ц.р., о год. 2:30 по полудні в Українському Народному Домі, 142 Друга аве.

В програмі Академії передбачується: Апель комбатантських і молодечих організацій, доповіді, мистецька програма.

Того самого дня, о годині 10-й перед полуднем, будуть відправлені заупокійні богослужби: в українській автокефальній православної катедрі св. Володимира і українській православної церкві Всіх Святих, а в українській католицькій церкві св. Юра буде відправлена Панахида після Служби Божої, що починатиметься о год. 12-й дня.

Проситься всі українські молодечі і комбатантські організації прибути зі своїми прапорами до церкви, а філіал взяти участь в Апель, що відбудеться в Українському Народному Домі. Рівночасно запрошується проводити і членство всіх українських організацій та все громадянство взяти чисельну участь у відправах та Академії.

Українські писанки в каталозі „Нешенел Джіографік”

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Кожного року широко почитаний журнал „Нешенел Джіографік” пересилає своїм читачам каталог своїх видань. На рік 1988 цей каталог має на обкладинці мистецьку світлинку прагнати українських писанок, а з тим і пояснення що це українське народне мистецтво писання величезних писанок, символізує відродження весни.

В каталозі, що має 20 сторінок, є поміщені обкладинки і пояснення до ряду видань „Нешенел Джіографік” в кольорах та із поданням цін поодинокі книжечки, і як їх можна замовляти.

Це вже не вперше, що цей почитаний місячник сягає по українську тематику: кольорова світлина українських мистецьких писанок була на обкладинці квітневого числа журналу перед трьома роками.

ВЕСНЯНА ЗАБАВА

Кергонкеб, Н. Й. — Місцева Платова Станція влаштує весняну забаву у „Веселі” на Союзівні в суботу, 4-го червня ц.р., о год. 8-й вечора. Граматичний оркестр Н. Гіріяка. Смайний буфет у заряді пластово-сеніорок. Додаток призначений на платові табори.

Почався суд над учасниками сумгайтського погрому

Москва. — Як повідомила совєтська газета „Правда”, у середу, 11-го травня, почався суд над першим учасником вірменського погрому в Сумгаїті, що стався 28-го лютого, в результаті якого, за офіційними даними, загинули 32 особи, а 200 були поранені. Всього до відповідальності притягнуто понад 80 погромників.

„Правда” пише, що виїзна сесія під головуванням члена Верховного суду Азербайджану Альберта Клокова приступила до розгляду справи робітника-металіста Т. Ісмаїлова, якого обвинувачують в участі у заворушеннях і „вбивстві з хуліганських мотивів”. Совєтські газети повідомили, що під час заворушень в Сумгаїті, що знаходиться 35 кілометрів на північ від Баку, були вбиті 26 вірменів і 6 азербайджанців. За свідченнями очевидців, погромники полювали за вірменами на вулицях міста, вбивали у помешкання і навіть у лікарні. Вірменські правозахисники стверджують, що влада значно применщила кількість тих, які загинули.

Газета „Правда” наводить слова місцевого партійного чиновника Зульфь Гаджієва, який заявив, що після безпорядків навіть дрібні злочини в Сумгаїті

стали менше, однак люте сліди залишили „глибокі шрами”. Багато родин, які залишили місто в ті дні, досі не повернулися додому, сказав Гаджієв і додав: „Висловлюємо тугу”. Продовжують пошукувати понад 1,200 робочих місць на підприємствах і установах. „Правда” пише, що безпорядки нанесли „кровоточиву рану” і викликали тертя між вірменами і азербайджанцями.

Газета пророкує, що на процесі висвітлюється, „кому було вигідно посягти ворожечу між двома народами”. Чужинські кореспонденти у Москві вважають, що це натяк на західні радіостанції, що їх совєтський уряд не раз обвинувачував у розпалюванні національної ворожечі в СССР.

З'ЇЗД ГОРОДЕНЩИНИ

Торонто. — Тут 21-го і 22-го травня ц.р., в залі церкви св. Покрови, 18 Лідс-вуд, Управа Земляцького Товариства „Городенщина” влаштує п'ятий з'їзд колишніх мешканців Городенщини з США та Канади. Про точніші інформації слід телефонувати 354-на-число (718) 424-0754, а в Канаді писати до Петра Михайловича, 109 Glencrest Blvd., Toronto, Ont. M4V 1L8 Canada.

МекДоналд буде мати ресторани в СССР

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як повідомляє європейська преса, президент ресторанів МекДоналд в Канаді, Джордж Когон, підписав 29-го квітня ц.р. умову зіступником посадинок Москви Валерієм Шаровим, згідно з якою в найближчому часі у Москві має бути відкрито 20 ресторанів МекДоналд.

Перший з них буде на вулиці Горького і буде мати 650 місць. Другий буде призначений для чужинських туристів і там можна буде платити чужинською валютою. В пер-

шому ресторані один „гем бургер” буде коштувати мешканців Москви два рублі, що у перерахунок на американські долари виноситься понад три долари.

Ціле підготування їжі для цих ресторанів має бути виконане руками совєтських робітників і це буде великою проблемою, як стверджує В. Шарів, тому, що масова продукція їжі у СССР не сягнула далекої технологічної справності як має МекДоналд в Америці і в Західній Європі.

М. ГОРБАЧОВ ЗАКЛИКАЄ ПРИПИНІТИ ДИСКУСІЇ НА ТЕМУ ПЕРЕБУДОВИ

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС Міхал Горбачов, побачивши, що його політика гласності і перебудови викликає у „спільноті” збентеження, замішання і свого роду двоєділ, закликає редакторів газет, журналістів і інших видавців та засобів масової інформації припинити тимчасово дебати на сторінках преси, в радіо й телебаченні на ці теми, а радше шукати за позитивними авторами, які зуміли б у приступний спосіб пояснити потребу таких змін, при допомозі яких можна підняти на вищий рівень совєтську економіку.

У цьому ж зверненні до працівників преси й партійних ідеологів М. Горбачов дорджував, як же совєтське пресове агентство ТАСС змінити тон дискусії. Він дорджував прихильникам гласності і перебудови, що вони перетягують часто струну, не ставлять себе толерантно до осіб, які висловлюють сумніви, або взагалі не вірять, що такі зміни є можливі до перебудови. На думку совєтського керівника кожний, прихильник і противник, мають право висловлювати свою думку без страху, що хтось буде їх за це ганити чи переслідувати. В тому полягає політична гласність, — заявив М. Горбачов, — що не тільки ті є упривілейовані, які підтримують програму уряду й партії, але також ті, що не дійшли до повної свідомості, що собою представляють ці переміни. При тім наголос на п'ятих редакторам, що їхній обов'язком є спільноті, зокрема тепер, коли у зв'язку із заподіяними змінами існує розгубленість серед великого прошарку населення у зв'язку з неінформованістю і непевністю.

Як відомо, у другій половині червня відбудеться ініціатива Політбюро важливого нарада партійного керівництва, на якій мають наступити важливі рішення по лінії політики і економіки. Така спеціальна нарада керівництва не відбувалася в СССР від 1941 року і тому на її висліді очікують не тільки в Совєтському Союзі, але також за кордоном. Ходять поговоски, що Центральний Комітет КПСС виїде на цій нараді з готовим планом розподілу праці і перекинення частини відповідальності на окремі ради, які досі були тільки виконавчими волі керівних партійних і урядових органів.

Коли в січні 1987 року совєтський керівник перший раз виїшов з конкретними пропозиціями гласності і перебудови, його виступи сприймалися дуже скептично не тільки „внизу”, але також на самому „верху”, тобто у Політбюро. Тепер він надіється, що підхід до цих більш „сконкретизованих” планів буде дещо інший, більш позитивний. М. Горбачов підкреслює, що делегати на цю конференцію слід вибирати із числа прихильників його політики перебудови.

Совєтські керівники свідомі того, що вони не виграли ще бою за гласність і перебудову, доказом чого була майже одностороння стаття у газеті „Советская Россия” в обороні диктатора Йосифа Сталіна із зумінням щодо політики лібералізації. На думку західних аналітиків, бій на найвищому рівні у совєтському керівництві шойно почався і його вислідів не можна ще передбачити.

У СВІТІ

ПОНАД 10,000 ДЕМОНСТРАНТІВ у Філіппінах маршували вулицями Манілі і домагалися від уряду дозволу на поворот на батьківщині колишнього президента Фердинанда Маркоса, який перебуває тепер на вигнанні на Гавайях за дозволом американського Уряду. Уряд президента Коразон Акіно не хоче погодитися на видачу такого дозволу, побоюючись, що приїзд Маркоса може викликати заворушення в країні. Велика частина філіппінців обурені, що уряд не хотів навіть дозволити Маркосові взяти участь у похоронах його мами, яка померла у Манілі. Організатори демонстрації заповіли, що вони влаштують незабаром більшу маніфестацію в оборону справедливості з вимогою дозволити Маркосові померти у власній країні, для якої він доводго працював. „Якщо ваш уряд слабийкий і хиткий, то чому ви спихаєте вину на Маркоса?”, — запитували демонстранти урядових осіб.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство ТАСС й інші засоби масової інформації перший раз передали повідомлення про спробу „диверсії” групи дисидентів, які намагалися створити нову політичну партію п. н. Демократичний Союз. Організаторів партії ТАСС й інші називали „скандалістами”, „брехунами”, „підірвувальним елементом”, які хочуть, мовляв, зруйнувати стабільність політичної системи в Совєтському Союзі. Ця урядова і партійна пропагандна кампанія проти творців нової політичної партії вказує, що кремлівські диктатори зовсім не збираються ділитися владою з народом, — кажуть політичні спостерігачі і знаві підсовєтської проблематики, а їхня політика гласності і перебудови це тільки димово заслона і пустослів'я, щоб закрити монополію влади КПСС.

ТРИ СОВЄТСЬКІ ВІЙСЬКОВІ кораблі, у складі яких є літакососець „Новоросійськ”, отримали дозвіл від комуністичної влади у Північній Кореї заплисти у порт Вонсан. На покладі літакососця знаходиться головний командувач совєтської військової флотії на Тихому океані віцеадмірал Геннадій Хватов. Проти „гостювання” совєтських воєнних кораблів заперечує уряд, а зокрема міністерство оборони Південної Кореї.

ЯНОШ КАДАР, ПЕРШИЙ секретар мадярської комуністичної партії, правдоподібно відіде незабаром на „емеритур” Партійний „ідеолог”, або головний пропагандист в 102-членному Центральному Комітеті мадярської компартії Янош Береш заявив на телевізійній програмі після бурхливого засідання Центрального Комітету, що існує можливість, що шийний ЦК КПМ і Політбюро будуть змінені і до голосу прийдуть інші, молодші і більш фахові члени компартії. Зміни будуть проголошені після спеціального засідання Політбюро від 20-го до 22-го травня. У тому часі закінчиться влада Я. Кадара, який перебував у владі в Мадярщині в 1956 році, зараз після здушення совєтськими танками мадярської революції. Дуже важливим кандидатом на це найвище у компартії становище є теперішній прем'єр-міністр Каролі Грош.

ГАЗЕТИ В МАНІЛІ на Філіппінах повідомляють, що міністер закордонних справ тієї країни Рауль Мангілапу відкликає з Перу амбасадора Філіппін Ромео Фернандеза, дружина якого, совєтська громадянка Тетяна Яшіна, працювала для КГБ. Тепер справу Яшіної і амбасадора Фернандеза перевіряють державні органи безпеки.

ЗСА І СССР УСУНУЛИ ПЕРЕШКОДИ ДЛЯ РАТИФІКАЦІЇ ДОГОВОРУ

Женева, Швейцарія. — Державний секретар ЗСА, Джордж Шулі і міністер закордонних справ СССР Едуард А. Шеварднадзе на протязі двох днів інтенсивних переговорів, у яких брали також участь найкращі спеціалісти ракетної зброї, усунули непорозуміння, які існували між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом у справі договору підписаного у Вашингтоні президентом Рональдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСС Міхалом Горбачовим і тим самим прочистили шлях для ратифікації цього договору Сенатом ЗСА, лідери якого заявляли, що вони не розпочинають дебат про ракеті середнього і близького засягу поки обидва уряди не знайдуть узгодження між собою у тій справі.

„Існує повна односторонність між нашими урядами в цій справі”, — заявив на пресовій конференції Дж. Шулі. Виступаючи окремо перед журналістами совєтський міністер Е. Шеварднадзе підкреслює, що перший договір про редукцію ракет середнього і близького засягу за атомовими головками витримає пробу і це є добрим прикладом для дальших переговорів у справі зменшення стратегічної ядерної зброї, зокрема далекобійних ракет про які вже ведуться розмови між совєтськими і американськими представниками в Женеві.

Ратифікація вашінгтонського договору, на думку Шеварднадзе, стояла взагалі на перешкоді запозаткування совєтсько-американської співпраці на більшій

скалю, а взаємнестеловір'я існуватиме ще якийсь час, бо, як він заявив, задовго „не було між нами дружньої співпраці і відкритого політичного діалогу”.

Ген. Колін Л. Повелл, головний доралник Президента у справі крайової безпеки, і Мейнард В. Глітман, спеціаліст від ракетної зброї і керівник американського тіму у переговорах про згладню ракети, докладно поінформують сенаторів про переговори у Женеві, щоб таким чином прискіпити дебати в Сенаті і саму ратифікацію договору.

Очевидно, Білий Дім запікавлений у якнайкоршому поладженні цієї справи, бо дата поїздки президента Р. Регена до СССР наближається і Уряд хоче мати поладженню прийнятні цілі до справи. Сенатор Клейборн Пелл, демократ з Род Айленда, голова Комісії закордонних зв'язків заявив, що він вже розовляв телефоном з державним секретарем в цій справі і висловив надію, що дискусії над ратифікацією зможуть розпочатися вже в наступний вівторок, або середу. Сен. Роберт Бірд, керівник демократичної більшості в Сенаті, відмовився під час розмови з кореспондентами подати точну дату коли саме він зможе поставити справу ратифікації під головування на повному засіданні Сенату. На настирливі питання кореспондентів Бірд відмітив, що Сенат не буде діяти під тиском Білого Дому тільки тому, що Президент хоче бачити договір ратифікованим перед його поїздкою на четверту зустріч до Москви.

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ ДЕМОКРАТИЧНИЙ кандидат на президентську номінацію Волтер Мондейл сугерує теперішньому кандидату Майкелові Дукакісові щоб вибрав якусь іншу форму номінації на пост віцепрезидента, як це зробив він, Мондейл, переводячи інтерв'ю зі своїми кандидатами. Мондейл стверджує, що ця метода виявилася шкідливою для виборчої стратегії Демократичної партії в тому часі.

У ВАШІНГТОНІ Олівер Норт, вживаючи п'яту поправку до Конституції, відмовився передати адвокатам Конгресу свої особисті записки. Це біля 3,000 сторінок його власних особистих записок, що він їх робив будучи головним промотором продажу зброї Іранові і допомозі повстанцям в Нікарагуа.

КРАЙОВА АКАДЕМІЯ НАУК ЗСА у своєму обширному звіті, рекомендує побудування і то якийсьвидше кількох малих міжпростірних платформ без людських залог для використання їх у майбутньому, як своєрідний міст до більшості та більш технічно вивуваної простірної станції. Як рекомендація виринула саме в „слухний час, бо якраз тепер в Конгресі провадиться гострі дебати над тим чи потрібно і доцільно буде така станція у просторі.

НЕНСІ РЕГЕН ДУЖЕ залежить від того, щоб налагодити свої непорозуміння з Раїсою Горбачовою це перед виїздом до Москви, де при кінці травня ц.р. відбуватиметься вершинна конференція, тому почала вивчати російську мову. Вирить, що це зробить позитивне враження на громадськість в СССР, як вона зуміє сказати Раїсі „спасиб”.

З ДУМКОЮ ПРО ТЕ, що може повторитися інфляція, багато великих банків в країні підвищили позичкові стопи з 8.5 до 9 відсотків. Підвищили стопи Сітібенк, Чейс Мангеттен і Кемікал в Нью Йорку, а це зараз мало помітний вплив на біржі. У наслідок цього для пересічного покупця зростають відсотки на позички.

ПЕРЕБУВАЮЧИ НА відвідинах у Вашингтоні, негритянський Архiepіскоп з Південної Африки Дезмонд Туту заявив членам Конгресу, що тільки новий і більше суворий економічний натиск переконає уряд Південної Африки закінчити свою офіційну расистську політику. У приватних зустрічах і на публічних форумах в ЗСА цей англійський список намовляв законодавців, щоб підтримати новий законопроект, в якому пропонується припинити майже всі економічні спілкування поміж обидвома країнами.

НА ПІДСТАВІ ДОСЛІДІВ Ричард Грімметт, спеціаліст з глобальної торгівлі зброєю у Конгресі стверджує, що Китай вибився на одно з перших місць як постачальник зброї для індустріально недорозвинених країн. Найбільшими клієнтами Китаю є Іран та Ірак, бо з продажу понад 5 біл. дол. майже 90 відсотків Китаєві заплатали ці дві країни. В тому ж звіті говориться й про те, що від 1984 року Совєтський Союз майже зовсім не продає зброї Іранові.

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ одобрила 299.5 бильйоновий військовий бюджет, який сильно підвищує два проєкти Уряду президента Рональда Регена: поширення протиракетної оборонної системи і спорудження залізничної системи для ракет типу MX.

СВОБОДА

FOUNDER 1983
 ISSN 0274-6964
 Published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Committee at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310
 Phone (201) 434-0237
 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
 Postmaster: Send address changes to: SVOBODA, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310
 Subscription rates: \$40.00 per year (single copies \$1.00). Foreign subscribers add \$10.00 per year. Single copies \$1.00. U.S. funds only. Payment in U.S. dollars only. Payment by money order payable to SVOBODA.

Велика частина української американської суспільності зі зливанням і обуренням зреагувала на вирок у проєс Івана Дем'янюка в Ізраїлі.

Від мирної опозиції до бунту проти Маркса і Леніна

Ніщо не діється „само з себе”. Люди творять події, які тісно одні з іншими пов'язані хронологічно і прагматично, чи — простіше кажучи — за часом і внутрішнім змістом. А що ми тепер живемо в такому часі, в якому техніка винайшла бездротний телеграф і телефон, телевізю, міжпланетарні літи і комп'ютери, то ще розмірно недавні залізні чи бамбусові заспо-ни вже перестаріли, як перестаріли став китайський мур, збудований у другому сторіччя перед народженням Христа. Історія не повторюється, але має свої паралелі. І події, які відбувалися у Польщі від 1980 року, себто від народження робітничого руху „Солідарність” з відгуками по нинішній день — знаходять тепер паралелю у подіях в Союзі.

„Солідарність” спершу вимагала тільки суто професійно-класових свобод, як свобода від партійної комуністичної контролю, право вибрати собі власну управу, автоматична підвищення платні тощо. Але швидко висунула вона вимогу переведення плебісциту щодо державного устрою і виразно виступили ці суто політичними вимогами, які вдаряли в державну систему, у сам комуністичний режим. Тоді загрозилася інвазія до Польщі союзу війська (повторення інвазії до Чехо-Словаччини з 1968 року), але генерал Ярузельський випередив її, проголосивши війнятний стан, поставив поза законом „Солідарність” та виарештував її керівників. У Союзі події пішли подібним шляхом. Коли прибули до Америки перші колишні політичні в'язні, що каралися в ГУЛагах і „психушках”, вони, відповідаючи на наші запити про суть дисидентського руху, подали дефініцію цього руху просто, як опозицію проти режиму і комунізму. Але ця опозиція обмежувалася до критики комуністичної системи, не вдаряючи в саму доцільність її існування. Просто свободоловний рух, який не грозив імперії, яка ліквідувала той рух поліційними репресіями.

Аж ось за авторитетним повідомленням „Асошіейтед Пресс” з Москви збираються там у приватних домах групи опозиціонерів, по кілька, кількадесят і кількадесят осіб, які оформлюються в політичну партію під назвою Демократичний Союз і вимагають просто скасування однопартійної комуністичної системи. Вони вимагають заведення демократії з правом існування різних партій. Вони вимагають проголошення нової конституції, заведення вільних від партії і від державної контролю робітничих спілок, ба навіть таврують окупацію прибалтійських країн і вимагають відкликання відтіть союзу військ та відкликання союзу військ в Україні.

Ясна річ, що це вже прямий і безпосередній удар у саму комуністичну систему, це заперечення марксо-ленінської доктрини про монопартійність комунізму, це вже в очах кремлівських володарів просто бунт. Михайл Горбачов ніколи не заперечував принципу монополії Політбюро. Коли комунікат названого передового американського пресового агентства покликається на союзу громадян Євгенію Добринську, яка ніби висловила надію, що союзу уряд визнає всі ті вимоги, бо „суперечки і непогодження — це нормальне явище у суспільстві” — то на основі дотеперішніх прецедентів — можна схарактеризувати таку її настанову делікатним словом — наївність. Одне таке зібрання у приватному домі нарахувало вже 148 осіб. Поліція багато членів таких зібрань „затримала”. „Асошіейтед Пресс” коментує, що за Горбачова поліція таких „притриманих” звільняє за кілька годин чи за день — два. Цікаво, чи й тепер усіх тих „притриманих”, які мали відвагу виступити з суто політичними вимогами, також звільнять. Якщо їх звільнять, то це буде доказ, що існуюча в СССР влада вже не може дозволити собі на масові репресії та, що водночас Михайл Горбачов почуває себе дуже сильним. Бо немає сумніву, що той новий протирежимний рух скріпить опозицію консервативних елементів в компартії та осмілить внутрішню опозицію проти Горбачова.

Якщо спроба заснувати нову, демократичну, партію буде підхоплена в різних містах імперії, то це створить цілком нову ситуацію. Це грізна для імперії ситуація, як і страйки і демонстрації у Польщі, звернені проти режиму Ярузельського. На цьому місці була недавня згадка, що імперії падуть, коли несподівано якийсь камінець зрушить лавину. Чи може вже в Москві заіснував такий камінець?

Божена Ольшанівська

ПРОЦЕС І. ДЕМ'ЯНЮКА — ПАРОДІЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ

Велика частина української американської суспільності зі зливанням і обуренням зреагувала на вирок у проєс Івана Дем'янюка в Ізраїлі.

Перед процесом в Ізраїлі пильки менішні українці була переконана в невинності І. Дем'янюка. До таких належали його родина, друзі і суспільство в Клівленді. Більшість американських українців зберегла резерв у цій справі. Кожен був переконаний, що Дем'янюк заслуговує на справедливий процес і багато людей складала пожертви на його оборону, так щоб він мав на це нагоду, але загальне сподівалося, що на процесі в Ізраїлі, — акт оскарження або дасть дуже сильну основу для розправи, або якщо такої основи не буде, тоді процес закінчиться оправданням, обвинуваченого і вкінці, по десятих роках справа буде замкнена.

Вони не сподівалися, що цей процес переміниться у виразу ритуального жертвоприношення. Вони повірили твердженням, що ізраїльська справедливість є подібна до американської справедливості. Вони очікували достойного і безпристрасного дослідження тільки одного питання в тій справі: чи Іван Дем'янюк і вартівник в Трєблінці „Іван Грозний” — це одна і та сама особа?

Натомість люди побачили публічне видовище, виразною метою якого було навчати нові покоління ізраїльтян про жорстокості нацистського голокосту. Вони побачили розправу, яка відбувалася в переробленому кінотеатрі, через який пересунулося 250,000 ізраїльтян, побачили судилище, де глядачі відкрито

Божена Ольшанівська

ПРОЦЕС І. ДЕМ'ЯНЮКА — ПАРОДІЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ

висловлювали голоси, що закликали до пімсти, побачили розправу, що її вели колеги суддів, яка включала особи, що втратили рідних під час голокосту.

Акт обвинувачення базувався на свідченнях п'ятих осіб, які пережили голокост і твердили, що вони можуть розпізнати Дем'янюка по 40-х роках. Однак судді ані трохи не турбувалися фактом, що зізнання наочних свідків по стільки роках є ноторично недостовірні. Судді не зворушували і такий факт, що свідчення очевидців, які пережили такі потворні випадки можуть бути здеформовані.

Ані вони не були стурбовані тим, що в одному попередньому процесі в Чикаго група свідків, яка пережила голокост, присягнула, що польський американець допустився жорстокостей; пізніше виявилось, що це була неправда. Ізраїльські судді заявили, що приклад цього, що сталося в Чикаго — зовсім беззначення. Іх також трохи не захитав факт, що в протилежності до п'ятих свідків, які твердили, що розпізнали І. Дем'янюка, 12 інших свідків, які також пережили Трєблінку, або хібно ідентифікували фотографії І. Дем'янюка, або взагалі не потрапили його ідентифікувати.

Замість цього судді поставили нову теорію, що травма навіть помагає у відсвіженні пам'яті, а особливо у випадку тих п'ятих свідків, які припустили, що

були також різні. Але не зважаючи на те, що ізраїльські судді зробили висновки рішучо „без вагання і сумніву”, що не тільки карта була автентична, але також, що, не зважаючи на це, карта не була зв'язана з особою, для якої вона була видана — припустім, що вона була правдива — вона є другим рішенням доказом, що Дем'янюк був „Іваном Грозним” з Трєблінки.

Нацистський голокост був жахливим злочинним, який спричинив масове вбивство життів інших народів, але започаткував також неймовірний поштовх до зникнення всіх клятих в Європі. Не дивлячись, що це вплинуло на колективну свідомість життів після голокосту у наслідок цього створено чимало доброго. Виплачено відшкодування так індивідуальним особам жидівської національності, як і державі Ізраїль. Голокост приніс сотні книжок, фільмів і доповідей, створив плани побудови багатомільйонних меморіальних музеїв у Нью Йорку, Вашингтоні і Лос Анджелесі. На жаль, голокост теж створив пародію справедливості.

У справі Дем'янюка діяла суцільна несправедливість з самого початку. Чи можливо, щоб німці могли назначити 22-річного колишнього союзу військового полоненого, освітлого якого закінчилися четвертою класою, з малим або й ніяким знанням німецької мови на функцію, що її відірав історичний „Іван”?

Тоді, якщо Дем'янюк у військовій службі „Іваном”, він вийшов 850,000 людей, чому він не втік у джунглі в Південній Америці? Чому він навіть не змінив свого

(Закінчення на стор. 4)

Роман С. Голіят

ПРО БЛАГОВІСНИК КАРДИНАЛА М. ЛЮБАЧІВСЬКОГО

„Благовісник Блаженнішого Митрополита Івана Кардинала Любачівського”, зібрав і приготував до друку о. о-р Іван Музичка, Рим 1987-88, 319 ст., Кн. 1-2

Згадуючи про потреби Українського Католицького Університету св. Климента Папи і собору Святих Софії, Блаженніший Митрополит Іван звертається до закликом до Владик, духовенства, монахів і монахинь, і вірних, щоб допомогли їм сповнити волю Покійного Патріарха Йосифа, і виконати все, що до цього будинку належить. Кошти всього задуманого проекту внесуться до півтора мільйона доларів. У цьому буде включене виконання всіх робіт при Соборі Святих Софії — мозаїка, головні входи, двері, все устаткування та поширення будинку для Українського Католицького Університету. „В такий спосіб закінчимо одну фазу праці св. Блаженнішого Йосифа Ісповідника”. Далі Митрополит згадує: „Іду слідами моїх Великих Попередників, сповняючи їх Волю і Завішання. Закликаю весь Український нарід організувати у своїх митрополіях, єпархіях, єкзархатах, парафіях, громадах і організаціях збори на розбудову

Українського Католицького Університету і на Собор Святих Софії”. У меморандумі з нагоди 1000-річчя Хрищення Київської Русі запланований план святкування, які відбулися в Римі в липні 1988 року, і в яких участь візьме Папа Іван Павло II і запрошений польський єпископат. Відтак, знаходимо комунікат президенту України, який підписали до петиції, переклад якої заплановано італійською мовою. У змістових заявах Блаженнішого читасмо про „сорокову річницю ліквідації Церкви” й „з приводу катастрофи в Чорнобилі”. Між десятками змістовних проповідей й промов, заплановано слово Блаженнішого до Папи під час авіаційної в травні й жовтні 1985 року і його слово в американського амбасадора в травні 1985 року.

Під текстом заяви групи Українських Католиків з України, поміщений прізвища осіб, що підписали цю петицію, переклад якої заплановано італійською мовою. У змістових заявах Блаженнішого читасмо про „сорокову річницю ліквідації Церкви” й „з приводу катастрофи в Чорнобилі”. Між десятками змістовних проповідей й промов, заплановано слово Блаженнішого до Папи під час авіаційної в травні й жовтні 1985 року і його слово в американського амбасадора в травні 1985 року.

довести до наших днів цієї монументальної книги. Деяким виправданням цього є трагічна історія нашого народу й землі, яка зв'язала руки історикам центральної України, а вчехні західної відгородила від головних джерел необхідних для такого діла. Ця книга зразу стала національною біблією нашого народу. Тільки шість років після появи першого тому, появилось його друге видання, а за ним, рік у рік, далішні томи. До війни появилось вісім томів, а після повертуту Грушевського з Відня в Україну, — появилось друком томи дев'ятий і десятий. На жаль із-за переслідування Грушевського, його заслання й досі невиясненої передчасної смерті, праця залишилася незакінченою.

Усі томи мають разом 7,144 сторінки великого формату. Іх друку протягнуло рівно 40 років. Частинно друкувалися в Києві, а частинно у Львові. Поодинокі томи були зараховані до Збірників Історично-Філософської Секції НТШ, директором якої був автор за весь час свого перебування у Львові. У перемові до першої книги дев'ятого тому Грушевський згадує про допомогу у готуванні свого твору своїм співробітниками у Києві та членами львівської археографічної комісії Наукового Товариства ім. Шевченка, зокрема М. Кордуба і В. Герасимчука, що скріплює нашу гордість, з якою зараховуємо, коли не вмістості, то бойду у значній частині, твор свого голови НТШ до балансу видавничої діяльності нашого Товариства.

З неменшою гордістю зараховуємо до непроминаючої вартості здобутків нашого Товариства другий мозольний твір, що його задумав, запланував і у великій мірі довів до завершення наш почесний член, відомий його діяльності на Заході, покійний проф. Володимир Кубійович. Подібно, як політичні умови не дозволили М. Грушевському довести до кінця свого головного життєвого труду, так до болю важкі умови еміграційного життя, проволікли працю В. Кубійовича до його поважного віку й не дали змоги закінчити за життя.

ПРО ЦЕ ГТЕ

Про професійну ввічливість

Ми з присмістю завжди пікріємо, що масо тепер у вільному світі, а зокрема на американському континенті цілий ряд професіоналістів майже у кожній ділянці.

Так, отже, можна тепер було б далі продовжувати, так дуже колись у нас важливий клич, „свій до свого”. Багато із нас старастся його підтримувати, але часом насувається сумніви чи воно доцільне. Бо не воєнім нашим професіоналістам, але вони чомусь часто зовсім не мають цієї професійної ввічливості до українських клієнтів, яка загально зобов'язує.

Невідомо нам чи тут відіграє роль знову наше почуття меншвартості, що ми звичайно куди більше ввічливі до чужих, як до своїх — чи це тільки брак цієї професійності, яка панує в цій країні, де засаду „клієнт — завжди правий” — постійно наголошують.

На жаль, треба твердити, що наші професіоналісти у своїй праці частіше нехтують своїми українськими клієнтами, ставлять до них байдуже, не стараються допомогти, а то, звичайно, зовсім забувають про зобов'язуючу їх ввічливість.

І тут наведено декілька прикладів, що їх часто можна почути або, які нам довелося пережити на власній шкірі. Ось розказує, нам один чоловік, як із „патріотизму” передає справу залишеного в спадку малого, а все ж таки майна, знайомому з громадського життя адвокату, а цей відсуває її позаложження цілими роками, бо ж шлося про невеликий в тому випадку заробіток, аж так він і помер не позаложивши справу. Ось інші дають на приклад байдужість українського лікаря до „свого” пацієнта, коли для родини стан здоров'я цієї людини був найважливішою справою на світі.

В актуальному все це тепер випадку, молода українська вдова, що шукає за працю, наткнулася на брак ввічливості різних українських професіоналістів, до яких зверталася за допомогою та на їхню повну байдужість, а знайшла допомогу ційно у чужих. Знаємо також про шорсткість деяких урядовців наших подорожників бюр до українських клієнтів, а рівночасно велику чемність до чужих, які туди заходять. Але не треба нам покликати на знайомих, бо можна завжди подумати, що вони надто вражливі, або тришки емоційні „лідокресили” свої переживання. Ми самі в останньому часі мали також позанний досвід на цю тему, який нас навчив, що тепер несеко тримається нашого клича „свій до свого”, зокрема, як ми порівняли поведінку українського професіоналіста з таким же самим — не українським. Коли ми по телефонували до першого додому (не маючи бюрвого телефону) шорсткий голос поспішав нас: „Чи ви знаєте, де ви дзвоните?” Американська заступниця цього самого зв'язу сама дала нам свій домашній телефон і просила, як буде потреба, телефонувати, хоча навіть у неділю.

О-КА

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ВАРТО ПИСАТИ

Недавно звелася до нас „Свобода” реагувати на статтю поміщену в англійському католицькому місячнику „Піснеліччє св. Ангелія”, який виходить в Падуї, Італія, відносно нашого Тисячоліття, представленого у так відомому вже нам фальшивому світі. Я писала й вірою, що інші

писали. В результаті вище-згаданого місячничка за місяць травень ц.р. помітив обширну статтю авторства о. С. Мудрого, ЧСВВ, з гарними ілюстраціями.

Варто писати, тільки більше й частіше...

Лідія Овчинська
 Філадельфія

АЛЬМАНАХ УНС'89

Редакція „Свободи” приймає до розгляду матеріали до Альманаха на 1989 рік, в якому припадає 175-ліття з дня народження Тараса Шевченка і 25-ліття відкриття пам'ятника в його пошану у Вашингтоні, як теж 50-ліття проголошення незалежності Карпатської України, 95-ліття УНСОУ. Статті на ці та інші теми можна прислати до 16-го липня 1988 року. — Ред.

І його праця над Енциклопедією розпочата в ранньому 1947 році, забрала йому 40 років життя. Попочав її в Мюнхені, а потім вів у славетному Сарселі, неподалік Парижу.

Крім обов'язків ініціатора, архітекта й головного редактора Енциклопедії, був він головою НТШ в Європі з осідком у Сарселі й директором його Історично-Філософської Секції. Був людиною не лише невчепливою енергій і працьовитості, але й знаменитим організатором роботи й пильником. Не шукав приятелів, але солідних робітників, які в тракті праці ставали його друзями. Мав шість знайомих іх й бути в приязнях з ними зв'язках роками, нерідко, до смерті.

Вислід праці проф. Кубійовича — імпазанти. В час його відходу на його політиці пишались три томи статтейної Енциклопедії Українознавства українською мовою, позначені 1949 роком появи, які разом обіймають 1,230 сторінок друку. Було це видання самого НТШ.

Побіч цього видання знаходилися дев'ять томів гаслової Енциклопедії Українознавства, — із 3,600 сторінок друку. Біля них ще стояли два зошити дев'ятого тому, які продовжили чисельні книги до 3,920 сторінок й довели до букви „ш”. Можна сподіватися, що до кінця наступного року цей том буде закінчений, а з ним і ця друга енциклопедична книга. І це видання виходить під фірмою й коштом НТШ.

Крім цих двох енциклопедій виданих українською мовою, проф. Кубійович мав відомлення оглядати на своїй політиці також дві появи англійської Енциклопедії України.

Перша це статтейна „Ukraine A Concise Encyclopedia”, у двох грубесних томах, що появились перший — 1963 року, на 1,185 сторінок, а другий — вийшов 1971 року на 1,394 сторінок; разом обидва томи мають 2,579 сторінок. Цю книгу видав своїм коштом Український Народний Союз із Джерзі Сіті, чим вписався золотими літерами в історію українських енциклопедій і української науки.

(Продовження буде)

Ярослав Падок

Американському НТШ — 40 років

V.

Варто підмітити, що останньому часі появились двотомні „Лемківщина” складений під ред. д-ра Б. Струмніського й виданий заходами Організації Оборони Лемківщини. В. Калюковського. „Архітектура бойківських церков”, збірник на пошану основника НТШ в Америці покійного М. Чубатого й пішли до друку, збірник доповідей виголошених на сесіях НТШ на світових конгресах в Гарміш-Партенкірхені і в Вашингтоні, Збірник комісії Шевченкознавства „Шевченко” з доповідями на щорічних конференціях присвячених шевченкознавству, й деякі інші.

Обговорюючи видавничу діяльність НТШ у минулому й сучасному, треба відвести окреме місце й підкреслити без сумніву історичну вагу двох видань, тісно зв'язаних з НТШ, а саме монументальну „Історію України-Руси”, твор справжнього творця НТШ, Михайла Грушевського і друге історичне видання, почесного члена НТШ, Володимира Кубійовича — Енциклопедія Українознавства.

Історія України-Руси

У році 1894 Грушевський прибув з Києва до Львова. Три роки пізніше його обрано головою НТШ, в наступному, 1898 року появился друком перший том його капітальної „Історії України-Руси”, яка, хоч незакінчена, по сьогоднішній день залишається основою історії нашої батьківщини.

Про її велич може посвідчити факт, що в наш час, рівно дев'яност років після надрукування її початку, ніхто з істориків не відважився продовжувати й

Енциклопедія Українознавства

З неменшою гордістю зараховуємо до непроминаючої вартості здобутків нашого Товариства другий мозольний твір, що його задумав, запланував і у великій мірі довів до завершення наш почесний член, відомий його діяльності на Заході, покійний проф. Володимир Кубійович. Подібно, як політичні умови не дозволили М. Грушевському довести до кінця свого головного життєвого труду, так до болю важкі умови еміграційного життя, проволікли працю В. Кубійовича до його поважного віку й не дали змоги закінчити за життя.

**Комітет Оборони Української
Спадщини при УНСОЮЗІ**
набув певну кількість нової англійської праці

д-ра Юрія Божика
п. н.

**"UKRAINE DURING WORLD
WAR II, HISTORY AND
ITS AFTERMATH"**

яку можна набути в книгарні „Свободи“
в ціні 10 дол. (м'яка) і 20 дол. (тверда).
Мешканців стеити Нью-Джерсі зобов'язує 6% стеитового
податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

Svoboda Book Store
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

**УКРАЇНСЬКІ
ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ
1988**

„Верховина“, Глен Спей, Н. Й.
Рома Прийма-Богачевська
мистецький керівник

- "WORKSHOP" — 26 червня — 16 липня.
Курси для завантажених танцюристів від 16-го
року життя, вгору
- ТАБОРИ для МОЛОДІ — 31-го липня — 13 серпня
Від 8-16 років життя
- Гостинні викладачі: ВАЛЕНТИНА ПЕРЕЯСЛАВЕЦЬ,
ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ, ЯРОСЛАВ КЛУНЬ
- В програмі: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ТАНЦІ, ХАРАК-
ТЕРНІ, БАЛЕТ та ХОРЕОГРАФІЯ
- ВИКЛАДИ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕТНОГРАФІЮ, ПО-
БУТ, ЗВИЧАЇ та НОШУ

По інформації:

UKRAINIAN DANCE CAMP
c/o Roma Pryma-Bohachevsky
523 East 14th Street, New York, N.Y. 10009
(212) 677-7187

Відзначимо завжди стар-
ші ювілеї наших різних ор-
ганізацій — і що старший
цей ювілей, то й більші у
ньому докази, наскільки
життя виправдовувало існу-
вання ювілятки та скільки
своїх праці уклала вона в
наш національний доробок.
Кажемо це і про Українсь-
ку Стрілецьку Громаду у
столиці Манітоби Вінніпезі,
яка в неділю 27-го лютого
відзначила достойне 60-літ-
тя своєї широкій, жертвенної
та неспадкової діяльності
для української спільно-
ти.

Активним нашим земля-
кам не треба пригадувати,
що таке Українська Стрі-
лецька Громада та яка її
роля в українському житті
Канади. Це була організа-
ція, що її створили воїни
Українських Січових Стріль-
ців та Української Галиць-
кої Армії, які внесли в по-
чаткове здебільша пионер-
ське, наше організаційне
життя новий ритм, нові на-
прями та нові ідеали. Органі-
затори Стрілецької Гро-
мади були, постично кажучи,
ще окуплені бойовими
димами походів, перемог і
відступів, які вони пережи-
ли, та вірні своїм бойовим
прапорам і воїнській прися-
зі, перенесли свою волю не
вступитися ворогам, відби-
вати їх наступ і заті на
цьому континенті та, створивши
тут своєрідне за-
пілля для тих побратимів,
які залишилися в Україні,
помагати їм у їх непосиль-
ній боротьбі з ворогом-оку-
пантом. Це вона, Стрілець-
ка Громада, що бере свій
початок у Вінніпезі 23-го
січня 1928 року, збирала під
свої прапори все, що в той
час було в нашій громаді
найбільш активне. Це вона
дала і давала ще роками
початки багатьом іншим
українським організаціям,

Вірність стрілецькій традиції

60-ліття Української Стрілецької Громади у Вінніпезі

Мгр І. Геврика отримує відзначення від радного міста і
заступника мейора Г. Лазаренка. За столом — Владика
Василий.

це вона перша поставила
спротив і розгромила, не
раз у дослівних боях, всі
наросли серед українців Ка-
нади — комуністичні засил-
ля, і це вона постійною
жертвенністю із своїх на-
той час справді важко за-
роблених грошей, підтри-
мувала підпілля УВО і
ОУН в Україні, побратимів
збройно-інвалідів та всі великі
почини свого народу, який
став будувати, за словами
Б. Лещого, „гати могутню і
високу“ окупційним пля-
нам на повне знищення ук-
раїнського народу. УНО,
ОУК і МУН, Одноцентро-
вий Фонд і господарські та
кредитові станиці — у всьому
цьому був якщо не почин,
то напевне сильна і во-
няська праця та служба вір-
ності своїм ідеалам.

Так ішли роки, вписува-
лися у почесний реєстр пе-
редових членів УСГ громади
все нові світлих прізвища,
відходили з дав старші і

входили у роки молодші,
але праця Стрілецької Гро-
мади не слабшала, вона
схоплена на сьогодні вже не
однією-двома книжками, а
справжньою бібліотекою
звідомлень, підсумків та
спогадів з її основно-творю-
чої праці в нашій громаді.
Саме під таким аспектом
відбулося й 60-ліття вінні-
пезької Стрілецької Гро-
мади, яку від років очолює
загальнознаний та актив-
ний мгр Іван Геврик, тепе-
рішній директор УНСОЮЗу
для Канади та один з го-
ловних директорів тієї за-
служеної всеукраїнської ор-
ганізації. Під його прово-
дом, при його хисті і досвіді
святоточний ювілей 60-ліття
УСГ громади, що мав форму
звичного в нас бенкету, став
імпрезою, яку варт заноту-
вати для літопису наших
днів. Все у цьому ювілейно-
му бенкеті було на своєму
місці і все мало святоточний
моменту. Такі були промо-

ви голови мгра І. Геврика,
Митрополита УПЦеркви
Василія і митрата о. Р. До-
брянського (заступав не-
присутнього Митрополита
Максима), заступника пре-
зидента КУК Юрія Гвозду-
лича, голови ОУК К. Клим-
ків, голови УНО, Вінніпег,
Будика і головного про-
мовця Леоніда Філя, члена
Екзекутиви СКВУ. Наші
співгромадяни теж віддали
шану 60-літтю УСГ грома-
ди: від уряду Манітоби віта-
ла його Джуді Василіш-
Лейс, що є міністром куль-
тури й ресурсів, а від управи
Вінніпегу радий Григорій
Лазаренко не тільки передав
по-українськи привіт від на-
шого приятеля посадики
Біла Норрі (він часом
жартома каже „Ай ем Ва-
сил Норрі“!), але й спеціаль-
но виготовлену металеву
платку з написом-призна-
нням УСГ громади за її пра-
цю для своєї громади та всього
загалу Вінніпегу. До вро-
чистостей належала й спе-
ціальна передача почесних
грамот найстаршим і най-
більш заслуженим членам
основників УСГ громади —
92-літньому Йосипові Коб-
зареві, Дмитрові Ріпаківі
та Іванові Байракові. А вже
окремим настроєм і колор-
ом додали святоточні виступи
школи танців при Філі УНО
під провідом Діани Гра-
бінської і хором „О. Кошиця
під диригентурою В. Кли-
мова, що відігравали тіс-
ні.

Святоточно прибрані за-
ли, культурно заставлені сто-
ли, добра обслуга і ве-
чера — все було підібране до
величності ювілею і на
всьому було пізнати руку
голови УСГ громади мгра І.
Геврика, який і зумовив
свою працю та дбайли-
вість основний успіх цієї
незабутньої імпрези.

А. Курдик

ДОПОВНЕННЯ

У вісті п. н. „Місто Лам-
берленд ухвалило“ було про-
пущено, що в резолюції
Міської ради міста Лам-
берленд, де є мова про те,
щоб президент Роналд Ре-
ган домагався від М. Гор-
бачова легалізації Українсь-
ких Православних і Като-
лицької Церков, є теж пода-
на Українська Євангельська
Церква. — А. О.

НЕ ПОМИЛУВАННЯ

У вісті п. н. „Оборонці І
Дем'янюка внесуть апеля-
цію“ („Свобода“ з 13-го
травня н.р.) неправильно
сказано, що адвокати вне-
суть апеляцію про помилу-
вання. Фактично вони вне-
суть апеляцію до Верховно-
го суду Ізраїля проти виро-
ку — Ред.

**ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ**
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFCU Foundation Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ освіти Вільям Беннет,
що є частим критиком недотягнень в американській
навчальній системі, а зокрема низького рівня навчання у
школах і коледжах Америки, заявив, що в половині
вересня н.р. відходить зі свого посту і залишає кабінет
президента Рональда Регана. Конкретних планів в нього на
близку майбутність немає, але є можливість, що згодом
він буде кандидатом на виборчий пост.

Померла св. п. Д. Дзерович

Ділимося з українським
громадянством сумною ві-
сткою, що 25-го квітня 1988
року по довгий недуг відій-
шла у вічність у Відні
д-р Дарія Дзерович.

Д-р Дзерович народилася
10-го липня 1904 року в
Глинках у домі д-ра Аїта-
лія Олені з Бородайкевичів
Вітошинських. Гимназичні
та академічні студії закінчи-
ла у Львові і Відні ступенем
доктора філософії і хемії та
магістром фармації. Була
одружена з лікарем д-ром
Маркіаном Дзеровичем і
виховала п'ятьох дітей, з
яких один син є парохом
Відні — о. митрат д-р Олек-
сандр Остгайм-Дзерович.

Через воєнні обставини
родина Дзеровичів була
змушена покинути Львів і
перенестися до Відні. Тут з
кінцем війни д-р Маркіан
Дзерович був арештований
і засланий на 10 років на
Сибір. Покинута мусіла сама
в тих тяжких повоєнних
часах працювати і вихову-
вати малолітніх дітей. Це від-
булося на її здоров'я. По
повороті мужа з заслання
покинута сповна включилася
в громадське життя Відні.
Була довгі роки секретар-
кою Українського Като-
лицького Братства та від
1968 до 1969 року його го-
ловою. За цю активну гро-
мадянську працю була від-
значена почесним членом
Братства св. великомучени-
ці Варвари. Рівнож „Жіно-
чий Союз“, де покинута довгі
роки працювала, наймену-
вав її своїм почесним чле-
ном.

Залишила багату виш-
вок, яку були її улюбленим
зайняттям у кожній вільній
хвилині і якими обдарову-
вала всіх своїх приятелів та
знайомих.

Похорон покійної відбув-
ся у п'ятницю, 6-го травня,
на кладовищі в Отткрінг.

Управа Українського
Католицького Братства
св. ВМ. Варвари у Відні

**В ЧЕТВЕРТУ
БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ
СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
СИНА І БРАТА**

св. п.
**АНДРІЯ
ПРЯТКИ**

будуть відправлені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

у різних місцях:

церква св. Юра в Нью Йорку — 21-го травня 1988
року — 8-ма год. ранку;
церква Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., 21-го
травня 1988 р.;
в монастирі оо. Василіян в Глен Кові, Н. Й., 21-го
травня 1988 р.;
в церкві в Амстердамі, Н. Й., 21-го травня 1988 р.
Просимо Родину, Знайомих і Приятелів взяти участь
у Службах Божих і згадати Покійного в своїх молитвах.
Родина Прятки

Ділимося з українською громадою сумною вісткою,
що 19-го квітня 1988 року в Торонто
відійшла у вічність визначна громадська діячка

сл. п.

СТЕФАНІЯ САВЧУК

член Президії Секретаріату СКВУ, колишній заступник
Президента СКВУ, член багатьох українських установ в Канаді.
Нехай добра пам'ять про Покійну вічно залишиться
серед української спільноти.

**Президія
Секретаріату СКВУ**

В безмежному горю ділимося сумною вісткою з Родиною і Приятелями,
що 12-го травня 1988 року прийнявши Святі Тайни упокоїлася в Бозі

бл. п.

**ЛІДІЯ ТАМАРА з ВОЛЧУКІВ
ГОЛІАН**

бібліотечка Лікарської Бібліотеки Case Western Reserve, довголітня плавство
провідниця, член Куреня УПС „Буревісник“.

ПАНАХИДА відбулася 13-го травня 1988 року.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ з української католицької катедрі св. Йосафата в Пармі, Ога-
йо 14-го травня 1988 року.

В глибокому жалю:

муж — МИКОЛА
син — ОЛЕКСАНДЕР
мама — СОФІЯ ВОЛЧУК

сестра — ОРИСА ПАЛАЖІЙ з мужем РОДИОНОМ
і донечками МАРТУСЕЮ і АНЕЮ

тестя — ІВАН ГОЛІАН

тета — ОЛЕНА ВОЛЧУК

вуйко о. монс. РОМАН ДОБРЯНСЬКИЙ

Родина: ГОЛІАНІВ, СЕМАНЧУКІВ, МАТІШІНИХ, МАРЧУКІВ,
ФЕДИНСЬКИХ, КАЛІЩУКІВ, ОРИШКЕВИЧІВ
і велика родина в Україні

ФЕСТИВАЛЬ церкви
св. ЮРА в НЬО ЙОРКУ
святкуйте з нами!

П'ЯТНИЦЯ 20 ТРАВНЯ 4 по пол. до 11 веч.

СУБОТА 21 ТРАВНЯ 11 раного до 11 веч.

НЕДІЛЯ 22 ТРАВНЯ 1 по пол. до 10 веч.

схід 7-ма вулиця поміж 2 і 3 авенюами

ПРОГРАМИ ПРИСВЯЧЕНІ 1000-ЛІТТЮ ХРИСТИАНСТВА УКРАЇНИ

ІСТОРИЧНИЙ ОДЯГ УКРАЇНИ
від сарматських часів до 18-го століття,
особливо відзначуючи одяг княжої доби.
64-ий Відділ США в Нью Йорку

400 РОКІВ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІФОНІЇ
зразки української релігійної музики
17-го — 20-го століття
Український Мішаний Хор „ДУМКА“
дир. Семен Комірний
акomp. Татяна Поташко

ДВІР КНЯЗЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
хоровід княжої доби у виконанні
Студії Мистецького Слова
Лідії Крушельницької

ВИКОНАВЦІ МИСТЕЦЬКО-РОЗВАГОВИХ ПРОГРАМ

ПРОМІНЬ — Вокальний Ансамбль
кер. Богдана Волинська
ДАРКА КОНОПАДА І
ЯРОСЛАВ ГАЛАТИН — дуєт
ЛЯРИСА МАГУН-ГУРИН, сопрано

ГОМІН СТЕПІВ
Ансамбль Бандуристів — Н. Й.
АННА І СТЕПАН КАНУРЯКИ
дуєт бандуристів
Буенос Айрес, Аргентина

МОЛОДІ БАНДУРИСТИ — Нью Йорк
МОЛОДІ БАНДУРИСТИ — Гемпстед
кер. Оля Ходоба і Ліда Чорна
СЛАВКО КОСІВ — акордеон, сольно
ОЛЯ ХОДОБА І ДАРКА ЛЕЩУК
бандуристи

ТАНЦЮРИСТИ АКАДЕМІЇ св. ЮРА
кер. Оля і Дарія Генза
ВОЛОШКИ — Танцювальний Ансамбль
Філадельфія, кер. П. Десіна

СКОМОРОХИ — Танцювальна
Група, Гемпстед
кер. Рома Прийма-Богачевська
ШКОЛА НАРОДНИХ ТАНКІВ
Ірвінгтон
кер. Рома Прийма Богачевська

МОЛОДІ ВЕРХОВИНЦІ — Танцюристи
Осереду СУМА в Нью Йорку
кер. Оля і Дарія Генза

ВЕСЕЛІ НОЧІ — оркестра
Сиракузи

Заповідачі: РОМАН ВАСИЛИК — УЛЯНА КЕКІШ — ДАРЦЯ ГЕНЗА — ОРЕСТ КИЗИК

Керівник мистецьких програм: ЕДВАРД КАМІНСЬКИЙ

Години програм: П'ятниця — 8:00 веч. Субота — 2:00 по пол. і 7:30 веч. Неділя — 1:30 по пол.

МИСТЕЦЬКИЙ КУТОК — ВИСТАВКА — ПРАКТИЧНІ ПОКАЗИ
субота і неділя від год. 1-ої по пол.

Шовкодруки, кераміка — СЛАВА ГЕРУЛЯК
Писанки — БОГДАННА СЛИЖ І СОФІЯ ЗЕЛИК

Дереворити — ХРИСТИНА ГОЛОВЧАК-ДЕБАРРІ
Гердани — ЕЛЬМИРА ГЕРУЛЯК І ТАНА КЕЙС

Вишивання — ЛЮБОВ ВОЛИНЕЦЬ І ЛЯРИСА ЗЕЛИК

ПАРОХІАЛЬНИЙ КЮСК 1000-ЛІТТЯ
під заступом ТАНИ РАБІЯ — продаж
сувенірів тисячоліття і роздача
інформаційної літератури.

НАГОРОДИ СПОНЗОРАМ ФЕСТИВАЛЮ
роздача відбуватиметься поміж 5 і 6 год. веч.
в неділю 22-го травня.
Присутність спонсора не обов'язкова.

Комітет Оборони Української Спащини

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на:

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість, штат, поштовий код

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково
затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ЗАГАЛЬНИХ
АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВзі знанням української і англійської мов
на околиці:Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтера повідомило, що Герольд (Кім) Філбі, британський агент, який передавав в руки совєтської державної розвідки засекречені документи на протязі 30 років, а в 1963 році втік до Совєтського Союзу, як британський Скотланд Ярд почав підозрювати його у шпигунстві на користь комуністично-московської імперії, помер в Росії на 76-му році життя. Совєтська амбасада в Лондоні підтвердила інформацію про смерть Філбі, але відмовилася подати деталі його хвороби і смерті. Минулого місяця Філбі, перш ніж вийти з країни, заявив кореспондентам, що він все ще працює для КГБ і цілком не тужить за колишньою своєю батьківщиною.

КЕРІВНИК ПІДПІЛЬНОЇ "Солідарності" Лех Валенса заявив кореспондентам, що робітники корабельних доків в Гданську не розчаровані браком підтримки народу, а зокрема робітництва в інших місцевостях, бо ситуація була напружена, а уряд і компартія погрожували виступом фізичної сили, поліції і війська проти зорганізованих робітників. Валенса однак підкреслив, що як буде треба, то ми виступимо знов, особливо в обороні інтересів робітництва і народу. Він не вірить, що теперішній уряд і компартія здатні розв'язати економічні проблеми, а крім того, вони не мають довіри на Заході, без допомоги якого Польща не підніметься на ноги. — заявив Валенса. Очевидно, урядові і партійні пропагандисти намагаються максимально використати закінчення страйків кажучи, що "міт про силу забороненої законом профспілки більше не існує". Існує однак єдиний польський народ. Церква і дисидентського руху, — кажуть закордонні спостерігачі, — і у випадку потреби цей рух може, як заявляє Валенса, виступити ще раз.

Інж. М. Шпонтан...

(Закінчення зі стор. 1)

Окрута виконала своє зобов'язання на 40 відсотків. При цій нагоді він передав на руки М. Хоманчука чек на 53 дол. Цього року гірше, — заявив д-р І. Фліс, — за три перші місяці в році Окрута прислала тільки 12 членів (Маріон Клімшишин, Л. Юзенів, А. Чупа, Е. Мілян, М. Шпонтанко).

В загальному в 1987 році зорганізовано 1,362 члени на імпортуючу суму забезпечення 8,636,000 дол. Отже УНС вийшов з витратою 624 членів. Головний Екзекутивний Комітет звільнив з праці Генрі Флойда, керівника продажу забезпечення на вищі суми. В цій діяльності залишилися працювати Іван Бойко і Михайло Стецина. Перший веде навішні курси, тобто підготував молодих організаторів. Ці заходи треба підтримувати всімами способами, бо серед українців є відносно мало про лавців забезпечення.

Майно УНСОюзу зростає але зростають також потреби. Головна Канцелярія виплатила відсотки членам на суму 823,000 дол. за бор-

гові зобов'язання 540,000, стилістів для студійної роботи 114,000, громадські молоді організації 81,000, Енциклопедію України 10,000, Гарвардський Проект усіх разом 150,000. Крайовий Комітет 1000-річчя Християнства в Україні 5,000, СКВУ 5,000 дол. доплата до видавництва 706,000 дол. до Союзу 180,000 дол. та багато інших, які годі тут перераховувати.

"Все це корисні проекти і варті уваги. Крім того, ми мусимо залишити наші надбання нащадкам, тобто молодшому поколінню, яке в майбутньому творитиме краще життя. УНС і керує нашою установою", — заявив Шпонтанко, порушивши при цьому ще багато інших важливих справ. Інформаційні члени Екзекутивного Комітету присутні вислухали з великим зацікавленням.

М. Душник привітала присутніх і порушила дві справи: потребу доповідей, організованих Управою Округу, і курси на Союзі. Після інформаційної відбудувалася загальна виміна думок у якій брали участь: М. Заліський, Т. Шумілов, С. Рудик, І. Хома, який, доречі, запропонував, щоб М. Хоманчука обрати почесним головою Округи, на що усі погодилися і одесками висловили йому вдячність за дотеперішню працю.

Інж. М. Шпонтанко у заключному слові обіцяв пізнати на вищій рівень працю і поправити ситуацію на організаційному відтинку. "Думаймо спільно як зареалізувати і привернути єдність у громаді, а тоді стане легше працювати на нашому союзному, громадському й політичному відтинку", — заявив новообраний голова Округи.

Після формального закриття зборів, розмови продовжувалися при каві і солов'ї, якого гостила приєднаних Управу.

Виставка ікон в Стемфорді

У неділю, 6-го березня ц.р. заходами 15-го Відділу Союзу Українок Америки влаштовано виставку ікон у церкві св. Парохії св. Володимира в Стемфорді. Цією виставкою СУА дав свій маленький причин до збереження 1000-ліття Християнства в Україні.

На виставку дали свої ікони члени парохії, які відгукнулися на заклик парохії о. митрата М. Берка. Було виставлено 144 більших і менших розміром експонатів, що гарно розміщені та декоративно вишукані релігійні картини українським звичаєм створювали дуже миле враження та були пригадкою традиційної піснотворності до ікон, для яких завжди було та є і тепер особливо почесне місце у більшості українських хат. Божі ікони це свята необхідність української людини, осяяна тисячолітньою традицією. Ікона потрібна у хвилі радості, однаково як у хвилі смутку, нею зустрічаємо нове життя, нею благословимо, нею прощаємо.

Більшість виставлених ікон — це відбитки чудотворних ікон Матері Божої, що є в особливому почитанні, бо культ Богоматері в українському народі розвинений до висот — це Почтителька, Заступниця, Помічниця, Сувєренна Мати для всіх. Крім цього були ікони, що зображують Почту з життя святих: Свята Вєра, Розп'яття, Страшний Хрестос; був і св. Миколай-чудотворець, апостоли Кирило і Методій, св. Юрій, св. Софія і доньки Віра, Надія, Любов, св. Володимир і багато інших, у тому числі три вишивані ікони. Декотрі ікони були опрацьовані в руках, рукоділлям Романом Романюком, який і його роботи металеві декорації-оздобили саміх ікон.

На виставці було декілька оригінальних праць українських мистців, а саме: п'ять великих ікон мисткині Ірини Шухевич: Ісус Христос, Чудотворна Вєра, Неустоюча Помічниця, Чудотворна Зарваницька Мати Божої, "Мадонна" італійського маляра Феруччі (копія Ірини Шухевич). Було дві ікони Матері Божої роботи мисткині Слави Геруляк з Нью Йорку. Мати Божої з Дитятком роботи мисткині Галини Новаківської з Торонто; дві ікони Ісуса Христа з Маті Божої роботи о. Йосифа Ратушного з Бразилії; дві ікони: Ісус Христос і Мати Божої мисткині Андрія Малаї з Філадельфії; дві ікони Матері Божої мисткині Тирса Венгеринович з Кракова.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

Були на виставці колекції безперечно високої матеріальної вартості, а також великої сентиментальної важливості. Приміром, були ікони з України, що довгі роки були закопані в землі, щоб зберегти їх перед новітнім іродом та шашливою дилетантською власністю. Інші знову колекції з Риму, Вифсему, Кастель Гандольфо, Греції, з Риму з підписом Патріарха.

ха Йосифа, Сліпого чи з Канади, мальовані щирим золотом.

Можна справді жаліти, що короткий час виставки не дав можливості збільшити увагою оглянути ці прекрасні скарби релігійного мистецтва.

Безперечно, що ця виставка ікон є великим вкладом 15-го Відділу Союзу Українок в Стемфорді для ознайомлення членів нашої громади з багатством ікон, що їх привезли зі собою чи придбали уже на нових місцях поселення наші діди, батьки молоді члени української спільноти, бо треба признати, що для більшості молодих осіб не чужий особливий сентимент до почитання ікон, виплеканий довгими століттями в Україні.

Виставку відкрила і привітала присутніх голова Відділу СУА Теодозія Савицька, яка подякувала присутнім за участь, за випищення експонатів на виставку, зокрема подякувала паням Горбачевській і Круликівській за їхню ідею таку виставку влаштувати.

Коротку інформацію про почитання ікон в українському народі прочитала молоденька Дарія Горбачевська, якій належить велике признание за її знання і любов до української мови. Англійською мовою таку ж інформацію подавала Одарка Горбачевська, так що всі присутні дізналися про шість виставки та який великий пістизм для ікон був і є нині в українському народі.

Виставку відвідало дуже багато осіб. З почуттям великого, задоволення члени Стемфорського Відділу СУА згадують цю виставку, що є однією з численних, корисних імпрез, які влаштовує тут невеличкий гурт жінок, членок СУА. Надіємося, що згодом збільшиться наш гурт та зможемо спільними силами посилити працю для нашої громади.

Теодозія Савицька

Процес...

(Закінчення зі ст. 2)

імени після цього, коли емігрував до ЗСА? І чому він не втік в часі перших п'яти років, коли відбувалися переслідування проти нього, коли це було легко зробити?

А вже, нісенітницю виглядає спроба Ізраїля представити тепер Дем'янюка як зображення нацистського зла і пропонента "Остаточної розв'язки". Це виглядає на гротеск у світлі цього, як нацисти трактували слово "як підлодей", і в світлі факту, що самого Дем'янюка інтерв'ювали німці як воєннопоненого.

Вкінці, існує справа справедливого процесу, що його гарантує Конституція. Дем'янюк акцій був американським громадянином. Він втратив своє громадянство, був виданий, суджений і засуджений на смерть в Ізраїлі; його ніде не судила лава присяжних, це найважливіша одна обрана в англо-американській системі справедливості проти жажливого сили, що її уряд може висунути проти індивіда. А однак ці хори настірливих голосів продовжують вмовляти нас, що вироки були справедливими.

Оборонці цього процесу, правдоподібно, далі будуть вмовляти нас, що процес бездоганний і справедливий. Однак історія, мабуть, покаже, що цей процес нагадує темну тінню це, що репрезентує пам'ять про голокост.

Боже Олшанівська
президент АНЧЕЙН

Боже Олшанівська є президентом АНЧЕЙН (Крайова Інформаційна Мережа) американців українського походження. Ця організація подає перевірну актуальну інформацію про справи, що відносяться до України і українців. З організації АНЧЕЙН можна скоттактуватися через П.О. Бокс, 300, Ньюарк, Н. Дж. 07101; тел.: (201) 373-9729.

Цей лист до редакції англійською мовою пісано до 160 американських часописів-щоденників.

● РІЗНІ ●
ДРУЗІ — ЧИТАЧІ
Виправлено і доповнено Друге видання роману "Ластів'яна трасою" на 326 стр. чекає на Вашу допомогу побиати світ. Передплатити заздалегідь цей унікальний художній твір за 10 доларів. Адреса автора: YURY BYRACHUK, 77-13 170 St., Flushing, N.Y. 11366 U.S.A.

Помер

о. О. Іскат

У вівторок, 15-го березня ц.р., в ранніх годинах помер молодий 42-літній отець Омелян Іскат, парох української католицької церкви св. Воскресіння в Гамілтоні, Онт., Канада. Загинув трагічно, коли його вдарило авто біля місцевої бібліотеки.

Покійний залишив у смутку дружину Анну, з дому Духовську, та прекрасних діточок Ларису, Ореста та Олександра.

Ерейський похорон відслужено у трьох частинах в церкві покійного, починаючи 16-го березня. Архидієцєвська похоронна Літургія відбулася в п'ятницю, 18-го березня, в церкві св. Воскресіння, при участі Владики Ісидора Борського та понад 50 священників і дяків. Бл. пам. о. Омелян спочиває на двинтарі монастиря Сестер Службицьких в Анкастері, Онтаріо, де покійний служив капеланом.

Закінчивши філософські та богословські студії в Стемфордській та Інзбрукській (Австрія) семінаріях, бл. пам. о. Омелян був висвячений покійним Патріархом Йосипом у Римі в 1974 році.

Покійний отець Омелян був прикладним мужем, батьком та душпастирем. Слова його дружини Анни та парафіяльних радних на поминках підтверджують те, що бл. пам. отець був також прикладом покори, любові та відданості. Він, між іншим, започаткував катехитичну працю при парафії для дітей в Пастрі. Покійний теж залишив у смутку маму та сестру з дружиною у Коннектикут.

О.Г.Г.

ВІДІШЛИ

● ВІД НАС ●

БОГДАН ОСТАПЮК, член, довголітній голова та секретар 368-го Відділу УНС ім. Миколи Лисенка в Маммі, Фла., помер 13-го січня 1988 року на 81-му році життя. Нар. 1907 року в Тернополі, Україна. Членом УНС став 1951 року. Залишив у смутку дружину Євгенію, сина Бориса і дочку Лідію з дітьми. Похорон відбувся 16-го січня 1988 року на цвинтарі "Флагер Меморіал Парк" в Маммі, Фла. Вічна йому Пам'ять!

Андрій Мартинюк, секр.

МАРІЯ ХИТРА з дому Мушкетер, член УНС Відд. 37-го Сестричтва "Любов" в Елізабет, Н. Дж., померла 13-го квітня 1988 року на 78-му році життя. Нар. 1910 року в Підгайцях, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку мужа Михайла; доньок Наталію Рибак з мужем Борисом, Христини Кіналь з мужем Юрієм, внучки: Уляну і Юліану Кіналь, Маркіану і Ксеню Рибак; сестричку Марію Крушельницьку та дашу родину. Похорон відбувся 20-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Андрія Первозваного в Св. Бавид Брук, Нью Дж. Вічна їй Пам'ять!

Ольга Осередчук, секр.

ВАСИЛЬ ОШПІПКО, член УНС Відд. 375-го Т-ва Д. Вітоського в Філадельфії, Па., померла 15-го березня 1988 року на 85-му році життя. Нар. 1903 року в Серафінці, Горденка, Україна. Членом УНС став 1964 року. Залишила у смутку дружину Олену і дочок Христини і Марту. Похорон відбувся 19-го березня 1988 року на цвинтарі св. Марії в Абінгтоні, Філадельфії, Па. Вічна йому Пам'ять!

Петро Тарнавський, секр.

АНАСТАЗІЯ ЗАУЛИЧНА, член УНС Відд. 224-го Т-ва Провіста в Сейлем, Масс., померла 13-го березня 1988 року на 80-му році життя. Нар. 29-го жовтня 1907 року в Україні. Членом УНС стала 1953 року. Залишила у смутку сина Володимира і двох внучок — Адама і Андрія. Похорон відбувся 18-го березня 1988 року на цвинтарі св. Марії в Сейлем, Масс. Вічна їй Пам'ять!

Йосиф Ірха, секр.

ТАКА COMPANY
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: книги ДМЦ, різного роду навішки для енциклопедій, календарі з українськими зображеннями, і т. п. в April.

UKRAINIAN SINGLES
NEWSLETTER
Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to: Single Ukrainians
P.O. Box 24733
Phila., Pa. 19111

BUSINESS SERVICE

ГРОШІ ДО СССР
1 РУБЕЛЬ
ВКЛЮЧАЄ ВСЕ

\$2.10

(Включена доставка і забезпечення)
(Мінімальне замовлення — 30 руб.)
Ціна відповідає валюті для туристів іноземної валюти і підлягає податку на продаж і вартості.

ОФІСНИЙ ПЕРЕКЛАД
ВСІ ПЛАТНОСТІ ПОВНІСТЮ
ГАРАНТОВАНІ
ВАМ ПОСЛУЖИТЬ РОЗПІСКА
ЛІЦЕНЗІОВАНІ І ЗАБЕЗПЕЧЕНІ
ЗАПОРУКОЮ

GRAMERCY

SHIPPING, INC.

744 Broad Street

Newark, N.J. 07102

Est 1947

SERVICE

UKRAINIAN

TYPEWRITERS

also other languages complete

line of office machines & equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

HELP WANTED

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ

до опіки дітей та легкої

домашньої праці.

Дзвонити після 8-00 веч.

(201) 894-1895

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Занимається похоронами

в BRONX, BROOKLYN

NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор

Родина ДМИТРИЙ

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED